

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribvlationibvs huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

VIII. Quomodo regnante hæresi nos gerere debeamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

Et multum profectò refert probos omnibus innotescere, militesque cum hostibus confertis inter se manibus preliari, quò vel sic animosi, fortes & audaces, a timidis & meticulosis dignoscantur, quippè qui ante pugnam sub eodem vexillo militantes, dignosci non poterant.

CAPVT VIII.

QUOMODO REGNANTE HÆRESI nos gerere debeamus.

Licet Deus adeò clemens, benignus, & misericors, vt tot ac tantas ex Hæresi (quemadmodum præcedenti capitulo declarauimus) producat, & generet vtilitates; nihilominus tamen eandem nos detestari, & veluti pestilentiam fugere, ac deuitare oportet, nã Hæresis per se non solum nihil boni profert, verum etiam miseras animas venenoso ac pestifero halitu suo infectas trucidat: at tamen Deus ita bonus & potens est, vt venenum in salubrem theriacam, & mortem conuertat in vitam.

Sed quonam modo, aut qua ratione Hæreses earumque auctores & sectatores fugere ac detestari debeamus, pluri-

mis & admirandis Sanctorum quorun-
 dam docemur exemplis. atque imprimis
 ipse Dominus & Saluator noster Iesus
 Christus mandat ac præcipit, vt, si quis
 Ecclesiã audire noluerit, sit ipse nobis si-
 cut Ethnicus & Publicanus. Et D. Paulus
 ait: *Hæreticum hominem post vnã & se-* *Matth. 18.*
cundã correctionem deuisa S. item, A-
 postolus & Euang. Ioannes inquit: *Si Tit. 3.*
quis veni ad vs, & hanc doctrinã non af- *Epist. 2.*
fert: nolite recipere eum in domũ, nec AVE
ei dixeritis. Huius discipulus S. Ignatius *Epist. 9.*
 hortatur & admonet nos, vt illos sedulo *& 3.*
 deuitemus, qui Catholicæ Ecclesiæ relu-
 ctantes, doctrinæ & præceptis eius ob-
 temperare contemnunt, prohibet quoq;
 & verat, ne cum illis agamus aut conuer-
 semur, etiam si parentes, fratres, sorores,
 liberi, aut familiarissimi fuerint amici,
 quod & ipse ita accuratè obseruauit &
 adimpleuit, vt eosdem in epistolis suis
 ne nominare quidem dignatus sit, ne
 scilicet ipsorum nomine eas contamina-
 ret.

Supradictus Apostolus & Euang. Io-
 annes, vt refert Eusebius, in balneum la-
 uandi sui causa ingrediens, cum certior
 factus esset Cerinthum intus esse, actu-
 tum ex eo loco resiliit, & se proripuit fo-
 ras, illudque tectum subire omninò non
 susti-

sustinuit. Atque ad hunc modum comites suos hortatum ferunt. Fugiamus extemplò, ne balneum, in quo Cernithus veritatis hostis moratur, subito cecidens obruat nos.

Lis. 3. ca. 3.

Sanctus Irenæus, SS. Apostolos nunquam cum Hæreticis communicare vel colloqui voluisse testatur. S. Polycarpus discipulus S. Ioannis, Marcioni aliquandò occurrenti & dicenti: *Cognosce nos,* respondit: *Cognosco te primogenitum Satane.*

Cap. 40.

Legimus in Prato Spirituali, Religiosum quendam in sepulchro, in quo Hæreticus sepultus fuerat, sepultum, singulis noctibus auditum esse clamantem & dicentem ad Episcopum: Noli me tangere, hæretice; ne appropinques mihi, inimice Sanctæ Dei Catholice Ecclesie. Quali ira, odio, & indignatione hunc viuum aduersus Hæreticos flagrasse arbitramur, qui tantoperè etiam mortuorum eorum ossibus iungi exhorruit & recusauit?

*Nauic. 2.
vol. gene.
17.*

Legimus Trachensis ciuitatis incolam dum ipsis Arrianus ab Honorico Vandalorum Rege, & crudelissimo persecutore præficeretur Episcopus, omnes simul ex Africa in Hispanias confugisse.

scri-

Scribit Theodoretus pueros quosdam in foro pilam mutuò contorsisse, ac fortè fortuna dum Lucio Hæretico illac transeunte, ipsa è manibus pueri cuiusdam elapsa, per ipsius asini pedes volueretur, pueri clamore maximo vociferabantur: quippè pilam scelere pollutam existimabant. ingenti igitur igne accenso, pilam per flammam torquent sicque eam purgatum iri arbitrati sunt. Vnde colligimus quanta tunc temporis sapientia & pietate parentes fuerint præditi, qui infantes ita instruxerant: simul etiam quantum referat pueros inducere ad odium & destationem istius, quod sanctæ nostræ Religionis repugnat.

Refert Seuerus Sulpitius, sanctum Martinum quandoque necessitate coactum & ad euitandam maius damnum cum quibusdam Hæreticis Episcopis conuersatum esse, propter quod concidit & contabuit spiritus eius, nec ab ipso tempore tanta miracula perpetravit. quare delictum suum profusis vberimè lachrymis dignè defleuit, & culpā hæreticæ conuersationi ascripsit.

Quo certè docemur & nos, fugere & deuitare Hæreticorū consortia, & pro viribus adimplere & perficere ea, ad quæ astricti & obli-

Lib. 4. c. 4.

*In vita S.
Martini.*

obli.

obligati sumus, ad placandam iram, & auertendum diuinæ vltionis flagellum, quod Hæresis ac diuersarum sectarum permissione manifestatur.

In his ergò & similibus casibus recurrentes ad Deum, ipsumque continua, humili, & deuota oratione inuocantes, ac animas pretioso sanguine suo redemptas, seuera, crudeli, & dira Hæresum poena affligat ac puniat, deprecemur: & licet iniquitates & peccata nostra multò maiorem promeruerint vindictam; dignetur tamen ea calamitatibus potius & miserijs corporalibus quàm spiritualibus pœnis castigare, quibus diuina maiestas grauissimè irritata, & offensa, ad iracundiam prouocatur, ac laceffitur. Presentemus ipsi ditissimum & inexplicabilem meritorem pretiosissimi sanguinis vnigeniti filij sui thesaurum: offeramus quoque intercessionem SS. Angelorum & beatorum Spirituum, potissimum autem gloriosæ & supremæ cæli Reginae, Virginis, ac Matris nostræ Mariæ, quæ veneratur, colitur, & collaudatur à S. Ecclesia, eò quòd sola cunctas deleuerit & contriuerit Hæreses: offeramus & presentemus ipsi intercessionem egregiorum Ducum, & diuinorum preces operatorum, qui vniuersum terrarum orbem obtine-

inentes. abolita & destructa omni I-
dololatria, vel sanctam, Catholicam, &
Apostolicam fidem & religionem no-
stram plantauerunt, vel pro eadem san-
guinem suum effuderunt, aut certè cla-
rissimo, & discernente doctrinæ suæ lu-
mine eam explicantes, caliginosas Hære-
ticorum nebulas & errores dissipârunt.

Ad hæc laudes & gratiæ Deo referen-
dæ sunt, quod nos gentium reliquias ad
veram fidei & veritatis agnitionem vo-
care dignatus sit, ita, vt iam in finibus
nostris (quasi in terra Gessen) videntes
veri luminis claritatem, & pace, iustitia,
& tranquillitate vera fruente, veræ re-
ligionis fructus percipiamus; cum tamē
innumera penè aliæ Prouinciæ, Regio-
nes, & Regna densissimis Aegypti tene-
bris obducta & repleta sint, in quibus, ve-
ra fide amissa, innumerabilis animarum
multitudo submergitur, & turbulentis
diuersarum sectarum, & tempestatum
fluctibus operitur. ideoque Deus assidue
rogandus, vt Catholicos Principes & fi-
deles eorum famulos, incolumes con-
seruare dignetur, per quorum vigilanti-
am, potentiam, & zelum tanta gratia,
tantisque bonis perfrui meremur.

Sed præcipuè & ante omnia oportet
nos emendare vitam, & procul à nobis
repel-

Exod 10.

Sap. 18.

repellere, cum vniuersa vitiorum genera
 tum ea potissimum, quæ ad sequendam
 & amplexandam Hæresin nos maxime
 disponunt. Nam licet omnium Christiani-
 ni hominis virtutum, Fides principium,
 radix, & fundamentum sit, & veram
 Christianus fidem, sine charitate, & reli-
 quis virtutibus à fide non dependenti-
 bus habere possit: nihilominus tamen
 verissima est hæc D. Pauli sententia, vi-
 delicet, quod *quidam conscientiam bonam
 repellentes, circa fidem naufragauerunt.* Et
 illa: *Radix omnium malorum est cupiditas:
 quam quidam appetentes errauerunt à fide.*
 Ex quo dilucide satis, indubitanterque
 colligimus, vitam malam & morum
 corruptionem, veræ fidei inducere am-
 fionem, Hæresi que parare & disponere
 viam: Hinc dissolutos plerunque & de-
 speratæ salutis homines facillime in hæ-
 resim delabi, & varios atque diuersos
 doctrinæ, ad impiæ & sceleratæ vitæ suæ
 defensionem, quærere & inuestigare co-
 rores.

Quapropter si hanc Dei gratiam nobis
 conseruari expetimus, & in sancta
 catholica, & orthodoxa fide permanere
 & ad extremum vsque spiritum, constan-
 ter perseuerare volumus & desideramus,
 necessarium erit, vt superfluitates & re-

1. Timot. 1.

2. Timot. 6.

ram abundantiam præcedentes, voluptatis & carnis delicias eruere, & inordinatos appetitus refrenare sedulo studeamus, ne nos in profundissimâ abominabili & sanguinolentarum Hæresum abyssum deturbet, quemadmodum, pro dolor, multis iam regnis euenisse videmus, quæ in catholica Religione & christiana pietate aliquandò maximè flourunt. Nec tamen hâc subsistendum, sed bonorum etiam operum armis eas oppugnare & debellare conabimur, & in operibus pietatis & virtutis, quibus Hæretici potissimum aduersantur, diligenter nos exercebimus, ut potè sunt, ieiunare, pœnitere, inuocare Sanctos, Sanctorum reliquias & imagines venerari, supremæ cæli Reginae & Deiparæ virgini Mariæ Dominæ nostræ, pio & deuoto affectu feruire. Agnū Dei, aliasq; res sacras & benedictas, reuereri, indulgētiis, dispensationibus, & decreta Pontificū respectare, præterea diligenti distortorum, factorū, & malorum cogitatum inquisitione, exomologesi, & debita satisfactione præmissa, dignè, frequēter sacrâ & salutarē iterare communionē, Apostolicæ sedi, Episcopis, Prælatibus, & sacerdotibus, omnibus denique superioribus cum Ecclesiasticis tū politicis debitam præstare obedientiam.

Duobus

Duobus autem modis falsa & peruersa doctrina conuincitur: aut enim veri & catholica traditione; aut certè vita & cõuersatione sancta, superatur. Prior istis Doctoribus & Ecclesiæ Pastoribus conuenit: posterior verò non Pastor tantum, sed etiam reliquos concernit Christianos. Etenim quotquot Christianos atque Catholicos nos esse profiteamur, falsam Hæreticorum doctrinam bonis nostris operibus euertere, & destruere penitus tenemur, & obligati sumus, faciendo scilicet contraria illis quæ contra Religionem sanctam, & apostolicam traditionem, impudenter docent: quippe modus iste singularis, & ad quamlibet sectarum extirpandam & conterendam, vtilissimus, & maximè necessarius.

Aloysius Lippomannus Veronensis Episcopus hac nostra ætate, plurimorum Sanctorum vitas in lucem edidit. Laurentius Surius Carthusianus similiter multorum Sanctorum res gestas diligenter & sumè conscriptas, publicauit, vitasque Sanctorum à Lippomanno inchoatum felici opere compleuit, & ad finem perduxit. quorum vterque notabilia Sanctorum dicta & facta huius nostri sæculi hæresibus contraria, ad marginem

iecit: existimabant enim viri isti prudentes, pii, deuoti, & de animarum salute maximè solliciti, Hæresum tenebras nulla ratione vel medio melius abigi, aut dissipari posse, quam si vitas & exempla Sanctorum, tanquam ardentes quasdam faces, ipsis opponamus, eorum, inquam, quos Deus Duces & Magistros nostros constituit. Et certè, vt verum fatear, rem acu tetigère. Nam, præterquam quòd Hæretici Sanctorum exemplis conuincuntur, probantur etiam & confirmantur iisdem omnia, quæ in Catholica Ecclesia vbiq; locorum dispersa docentur, præsertim cum opera & exempla, vt vulgò dicitur, citius, magisque moueât, quam verba; nec ad stabiliendam veritatem firmitus testimonium sit, quàm illius, qui non tantum exemplo suo eam confirmat, verum etiam pro ipsa mori nullatenus recusat. Ita vt homini sincere Christiano atque Catholico nihil magis conueniat, quam vt vita eius fidei & Religionis respondeat, nec Hæresin solum ore detestetur, sed & opera eadem maximè contraria exerceat.

N CAPVT